

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119206107
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119206107.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: L. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XX, O., zastúpený splnomocneným zástupcom: Pomoc a Ochrana Ľuďom, občianske združenie, IČO: 51 563 193, 919 33 Trakovice 158, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, o žalobe na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 17Csp/169/2018, takto

rozhodol:

I. Žaloba na obnovu konania sa o d m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 08.07.2019, doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.07.2019, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 17Csp/169/2018.

2. Žalobca v žalobe, v spojení s jej doplnením zo dňa 23.08.2019 a 13.09.2019, uviedol, že Okresný súd Trnava vydal dňa 12.02.2019 platobný rozkaz sp.zn. 17Csp/169/2018, v ktorom zaviazal žalobcu zaplatiť istinu vo výške 1.379,62 eura spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 775,22 eura od 29.06.2012. V čase vydania platobného rozkazu nevedel, čo robiť, ako sa brániť a tiež nemal finančné prostriedky na právneho zástupcu. Na základe tohto platobného rozkazu je vedená voči nemu exekúcia č. 262EX 292/19 súdnym exekútorom JUDr. Peter Stano na základe návrhu oprávneného zo dňa 16.04.2019. Žalobca ďalej uviedol, že návrh žalobcu je nedôvodný. Ako právny podklad na vydanie platobného rozkazu žalobca predložil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej nie je účastníkom/ stranou žalobca, ale Slovenská sporiteľňa a.s.. Zmluva, na základe ktorej si uplatňoval žalobca nárok, je spotrebiteľská zmluva. Žalovaný uviedol, že so žalobcom neuzatvoril žiadnu zmluvu, nepožičiaval si od neho žiadne finančné prostriedky. Ak si uplatnil nárok na základe zmluvy o postúpení, tak to nie je možné, nakoľko postúpiť môže dodávateľ pohľadávku len v prípade ak zosplatnil úver v celej jeho výške. Žalobca nevie, kedy malo prísť k zosplatneniu úveru, nakoľko o ňom nebol informovaný, ako ani o postúpení pohľadávky. Žalobca namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu - oprávneného. Konanie, v ktorom mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi a stalo sa exekučným titulom, prebehlo bez jeho prítomnosti, čím mu bolo odňaté jeho ústavné právo na spravodlivý súdny proces. Nakoľko sa jednalo o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd mal povinnosť ex offa chrániť jeho práva ako slabšej strany a podrobiť zmluvu súdnej kontrole. Domnieva sa, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a absentujú v nej povinné náležitosti. Zmluvné dojednania a všeobecné obchodné podmienky sú voľným okom nečitateľné, RPMN a celková cena úveru sú uvedené v nesprávnej výške. Z opatrnosti žalobca vzniesol námietku premlčania. Vzhľadom na uvedené je podľa žalobcu zrejmé, že je daný dôvod na obnovu konania v zmysle § 397 písm. a) a b) Civilného sporového poriadku. Žalobca ďalej uviedol, že žalobu na obnovu konania podal na príslušnom súde v trojročnej lehote podľa 403 ods. 2 Civilného

sporového poriadku. O skutočnosti, že súd ho vydaním platobného rozkazu ukrátil o jeho ústavné právo a o právo na súdnu ochranu slabšej strany pri vydaní platobného rozkazu, sa dozvedel zo stretnutia v občianskom združení zameranom na ochranu spotrebiteľa. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že žaloba bola podaná včas. Ďalej uviedol že keďže sa vec neprejednávala a platobný rozkaz vydal len vyšší súdny úradník, bol ukrátený na svojich právach. Podľa žalobcu je nevyhnutné, aby súd obnovil konanie, kde by bola spotrebiteľská zmluva preskúmaná na neprijateľné zmluvné podmienky a absenciu povinných náležitostí, čím by sa vykonali dôkazy, ktoré sa nevykonali v pôvodnom konaní a môžu mu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Obnova konania je jediný spôsob ako dosiahnuť zmenu alebo zrušenie rozhodnutia, ktoré nebolo v jeho prospech a bol v ňom ukrátený na svojich právach. Keďže mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces, nemohol vzniesť námietku premlčania. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 25.06.2019 mu bolo doručené Upovedomenie o začatí exekúcie prostredníctvom súdneho exekútora JUDr. Petra Stana. V jeho finančnej situácii si nemôže dovoliť zaplatiť služby advokáta a na bezplatnú právnu pomoc nemá nárok. O občianskych združeníach na ochranu spotrebiteľa sa dozvedel z internetu. Najbližšie k jeho bydlisku bolo Centrum správnej pomoci Trnava, kde si dohodol stretnutie na deň 28.06.2019. Na stretnutie priniesol doklady k exekúcii. V občianskom združení mu na ďalšom stretnutí 08.07.2019 pomohli spísať námietky voči upovedomeniu o začatí exekúcie a tiež návrh na obnovu konania. Žalobca navrhol obnovu konania povoliť a následne návrh na vydanie platobného rozkazu zamietnuť.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v tom zmysle, že platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14.03.2019. Z podanej žaloby je zrejmé, že žalobca podal žalobu na súde dňa 18.07.2019, t.j. po viac ako 3 mesiacoch od doby, od kedy sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy. Zákonodarca 3 mesačnú lehotu vyjadril objektívne - slovom mohol - a preto nie je podstatné, kedy sa žalobca skutočne o dôvode obnovy konania dozvedel, nakoľko podstatnou je skutočnosť, kedy sa o dôvodoch obnovy konania mohol dozvedieť. Prihliadnuc k argumentácii žalobcu je zrejmé, že o ním uvádzaných dôvodoch obnovy sa mohol dozvedieť hneď potom, čo platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť (resp. objektívne aj skôr), a preto posledný deň lehoty na podanie takejto žaloby bol podľa názoru žalovaného v súdenom prípade najneskôr deň 14.06.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná až dňa 18.07.2019, je zrejmé, že žaloba na obnovu konania bola žalobcom podaná oneskorene, a preto je potrebné takto podanú žalobu odmietnuť. Žalovaný ďalej uviedol, že žaloba na obnovu konania je nepripustná aj z dôvodu, že tvrdené skutočnosti mohol žalobca bez akýchkoľvek pochybností uviesť na svoju obranu už v pôvodnom konaní, a to v odpore proti platobnému rozkazu (v prípade, ak by žalobca odpor podal). Žaloba na obnovu konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Na základe uvedeného žalovaný zastáva názor, že žaloba na obnovu konania bola podaná žalobcom oneskorene, je zjavne nedôvodná a nie je v posudzovanom prípade prípustná, a preto navrhuje, aby súd podanú žalobu na obnovu konania odmietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, resp. aby súd rozsudkom rozhodol, že obnovu konania zamietá a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Žalobca sa vyjadril v replike v tom zmysle, že o skutočnosti, že môže podať žalobu na obnovu konania a o dôvodoch takéhoto podania sa dozvedel zo stretnutia v občianskom združení zameranom na ochranu spotrebiteľa. Sám by sa nikdy nedopracoval k dôvodom na obnovu konania, ani že takáto možnosť existuje. Preto jediná možnosť, ako sa o dôvodoch a riešeníach mohol dozvedieť, bola návšteva advokáta alebo zdrużenia na ochranu spotrebiteľa. Zvolil druhú možnosť a ako je zrejmé, až tu sa mohol dozvedieť všetky skutočnosti a dôvody na obnovu konania. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. Uvedený základný predpoklad je potvrdený v desiatkach rozhodnutí súdov, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR (napríklad NS SR pod sp.zn. 2 Cz 35/77 v spojení s uznesením ÚS SR pod sp.zn. III. ÚS 413/2013, NS ČR pod sp.zn. 30 Cdo 4366/2007, NS SR pod sp.zn. 5 Cdo 121/2009, NS ČR pod sp.zn. 33 Odo 477/2001). Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že jeho žaloba bola podaná včas. Nakoľko sa jednalo o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd mal ex offo podrobiť zmluvu súdnej kontrole a až na základe posúdenia vydať rozhodnutie. V tejto súvislosti je zásadným faktom existencia ustáleného názoru Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, ktorý bol vyslovený v mnohých rozhodnutiach a podľa ktorého zásada vigilanti bus iura scripta sunt (práva patria bdelym) v spotrebiteľských veciach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Je nevyhnutné, aby súd obnovil konanie, kde by bola spotrebiteľská zmluva podrobená súdnej kontrole ex offo, čím by sa vykonali

dôkazy, ktoré sa nevykonali v pôvodnom konaní a môžu žalobcovi privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

5. V duplike žalovaný uviedol, že sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia k žalobe a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.09.2009, sp.zn. 2 Cdo 96/2008, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11.08.2011, sp.zn. 3 Cdo 98/2011.

6. Žalobca ako dôkazy predložil Platobný rozkaz č.k. 17Csp/169/2018-62 zo dňa 12.02.2019, Zmluvu o splátkovom úvere č. 0284767472 zo dňa 03.01.2007, Upovedomenie o začatí exekúcie 262EX 292/19-7 zo dňa 02.05.2019, Potvrdenie zo dňa 13.09.2019. Žalovaný dôkazy nepredložil ani neoznačil.

7. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

9. Súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ako aj doručenkou k platobnému rozkazu zo spisu sp.zn. 17Csp/169/2018 (§ 295 CSP), pričom z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

10. Z platobného rozkazu Okresného súdu Trnava č.k. 17Csp/169/2018-62 zo dňa 12.02.2019 (č.l. 30) vyplýva, že ním bolo v celom rozsahu vyhovené žalovanému z tohto konania v pozícii žalobcu v konaní o zaplatenie 1.379,62 eura s príslušenstvom a žalobca z tohto konania v pozícii žalovaného bol zaviazaný zaplatiť mu sumu 1.379,62 eura spolu s úrokom z omeškania v výške 9% ročne zo sumy 775,22 eura od 29.06.2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Z doručenky (č.l. 12) vyplýva, že žalobcovi bol predmetný platobný rozkaz doručený do vlastných rúk dňa 19.02.2019 spolu so žalobou, prílohami a poučením. Z Upovedomenia o začatí exekúcie sp.zn. 262EX 292/19-7 zo dňa 02.05.2019 (č.l. 22) vyplýva, že ním súdny exekútor upovedomuje žalobcu o začatí exekúcie v prospech oprávneného - žalovaného z tohto konania voči povinnému - žalobcovi z tohto konania, a to na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie č. 17Csp/169/2018-62 zo dňa 12.02.2019, ktorý vydal Okresný súd Trnava, pre pohľadávku 1.379,62 eura s príslušenstvom. Z Potvrdenia zo dňa 13.09.2019 (č.l. 37) vyplýva, že Občianske združenie Centrum správnej pomoci Trnava potvrdzuje, že žalobca kontaktoval ich združenie za účelom konzultácie o poskytnutí pomoci a ochrany spotrebiteľa, pričom prvé stretnutie prebehlo dňa 28.06.2019 a druhé dňa 08.07.2019, kedy boli žalobcovi poskytnuté informácie a pomoc pri riešení jeho problému pri spísaní námietok voči exekúcii a na obnovu konania.

11. Podľa § 397 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

12. Podľa § 398 CSP, žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

13. Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

14. Podľa § 403 ods. 1 a 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. (1) Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia. (2)

15. Podľa § 405 CSP, odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

16. Podľa § 409 CSP, na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

17. Podľa § 413 ods. 1 CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

18. Medzi stranami sporu nebolo sporným, že v konaní pred Okresným súdom Trnava sp.zn. 17Csp/169/2018 vystupoval žalobca v postavení žalovaného a žalovaný v postavení žalobcu, pričom konanie skončilo vydaním platobného rozkazu č.k. 17Csp/169/2018-62 zo dňa zo dňa 12.02.2019, ktorý bol doručený žalovanému dňa 19.02.2019, pričom žalovaný proti platobnému rozkazu odpor nepodal a platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 14.03.2019. Sporným zostala včasnosť podania žaloby na obnovu konania, resp. kedy sa mohol žalobca dozvedieť o dôvode obnovy konania, ako aj existencia dôvodu na obnovu konania.

19. Súd najskôr skúmal podmienky, za ktorých môže pristúpiť k rozhodovaniu o tom, či žalobe na obnovu konania vyhovie alebo nie. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote. Lehota pre podanie žaloby na obnovu konania je lehotou prekluzívnou (s výnimkami pri objektívnej trojročnej lehote), t.j. jej uplynutím zaniká právo podať žalobu na obnovu konania na súde. Civilný sporový poriadok pritom rozoznáva subjektívnu a objektívnu lehotu, pričom zmeškanie týchto lehôt nemožno odpustiť. Subjektívna lehota je trojmesačná a začína plynúť od toho času, keď ten, kto podáva žalobu na obnovu konania, sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby je trojročná a počíta sa od právoplatnosti rozhodnutia.

20. Preukázanie zachovania trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie obnovy konania musí preukázať strana, ktorá obnovu konania navrhuje, teda žalobca obnovy konania. S prihliadnutím na ustanovenie § 403 ods. 1 CSP dospel súd k záveru, že žalobu žalobcu je potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú. Súd mal za to, že za deň, kedy sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, je potrebné považovať deň doručenia platobného rozkazu žalobcovi (19.02.2019), resp. najneskôr deň právoplatnosti platobného rozkazu (14.03.2019). Žaloba na obnovu konania bola na súde podaná dňa 18.07.2019, a teda žaloba bola podaná až po uplynutí 3-mesačnej subjektívnej prekluzívnej lehoty.

21. Nebolo možné súhlasiť so žalobcom, že o dôvode obnovy konania sa mohol dozvedieť v Centre správnej pomoci Trnava dňa 28.06.2019, resp. dňa 08.07.2019, kedy mu pomohli spísať žalobu na obnovu konania. Žalobcovi bol platobný rozkaz riadne doručený spolu so žalobou, prílohami a poučením dňa 19.02.2019 a mal možnosť sa s nimi oboznámiť. Ak žalobca uviedol, že v čase vydania platobného rozkazu nemal finančné prostriedky na právneho zástupcu, súd poukazuje na to, že ani v tu prebiehajúcom konaní nebol žalobca zastúpený advokátom, ale občianskym združením. V konaní pritom nebolo tvrdené, ani preukázané, že by žalobcovi niečo bránilo už po doručení platobného rozkazu v rámci lehoty na podanie odporu kontaktovať občianske združenie a s jeho pomocou podať odpor proti platobnému rozkazu, resp. podať žalobu na obnovu konania v rámci trojmesačnej lehoty.

Nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že konanie sp.zn. 17Csp/169/2018 prebehlo bez jeho prítomnosti a bolo mu odňaté jeho ústavné právo na spravodlivý súdny proces, keďže platobný rozkaz aj ostatné písomnosti mu boli riadne doručené, žalobca však nechal márne uplynúť lehotu na podanie odporu a platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť. Nie je potom možné konštatovať, že žalobca nemal možnosť využiť riadny opravný prostriedok v základnom konaní. Súd poukazuje na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, t.j. „práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“, v zmysle ktorej práva patria tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ich ochranu a výkon s dostatočnou predvídavosťou, inak tieto práva podcenením či zanedbaním môžu strácať (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MCdo/8/2008 zo dňa 31.07.2009). Žalobca sa uvedenou zásadou neriadil, odpor proti platobnému rozkazu nepodal, nenamietal žiadne skutočnosti uvedené v žalobe, ale exekučný titul začať spochybňovať až po doručení mu upovedomenia o začatí exekúcie, hoci už v platobnom rozkaze bol poučený o tom, že ak nepodá včas odpor s vecným odôvodnením, nadobudne platobný rozkaz právoplatnosť a na jeho základe bude môcť žalobca ako oprávnený viesť exekúciu na jeho majetok.

22. Súd odkazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/329/2016 zo dňa 11.01.2017, podľa ktorého „doterajšia úprava (§ 230 ods. 1 O.s.p.) sa v podstate preberá aj pokiaľ ide o lehotu troch mesiacov na podanie žaloby na obnovu konania (§ 403 ods. 1 CSP), avšak so zmenou plynutia lehoty, ktorá sa nevzťahuje na faktické oboznámenie sa s dôvodmi obnovy, ale na okamih, odkedy mal podávajúcí žaloby na obnovu konania možnosť dozvedieť sa o dôvode obnovy alebo na deň, keď ho mohol uplatniť a preberá sa doterajšia úprava § 230 ods. 2 O.s.p., že žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia (§ 403 ods. 2 CSP).“ Obdobne uzavrel Krajský súd v Trnave v uznesení č.k. 23Co/10/2019-66 zo dňa 29.10.2019, keď uviedol, že „ustanovenie § 403 ods. 1 a 2 CSP stanovuje, že žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, čo neznamená, že sa o dôvode obnovy konania aj skutočne dozvedel. Pre posúdenie začiatku plynutia lehoty pre podanie návrhu na obnovu konania súdu teda postačuje len pravdepodobnosť, že sa žalobcovia o dôvodoch obnovy konania mohli dozvedieť.“

23. Súd mal za to, že žalobca mal možnosť sa o dôvode obnovy konania dozvedieť už po doručení platobného rozkazu, najneskôr v deň jeho právoplatnosti, avšak toto zanedbal, z ktorého dôvodu podal žalobu oneskorene. Rozhodnutia Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR, na ktoré poukazoval žalobca, neboli pre prejednávajúcu vec relevantné, keďže žalobcom menované rozhodnutia riešia otázku začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a nároku na náhradu škody, a nie začiatok plynutia subjektívnej prekluzívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

24. Z dôvodu, že žaloba na obnovu konania bola podaná až po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty, bolo potrebné ju v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) CSP odmietnuť.

25. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a vzhľadom na to je jeho prípustnosť obmedzená (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR v uznesení sp.zn. 3Obo/113/2008 zo dňa 03.06.2009). Žalobca dôvodnosť svojej žaloby opieral o ustanovenia § 397 písm. a) a b) CSP, pričom v zmysle § 411 ods. 1 CSP súd je viazaný dôvodmi žaloby na obnovu konania. Žalobca však v konaní nepreukázal, že by jeho žaloba bola prípustná, keď nepreukázal, že by tu boli skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 397 písm. a) CSP), ani že možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 397 písm. b) CSP). Všetky námietky, ktoré žalobca v priebehu konania uvádzal, sú skutočnosti, ktoré žalobca mohol použiť v pôvodnom konaní, a zároveň žalobca neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní.

26. Súd preto konštatuje, že z dôvodu, že žalobca ani neoznačil a ani nepreukázal existenciu tvrdených dôvodov na obnovu konania podľa § 397 písm. a) a b) CSP, bolo potrebné žalobu na obnovu konania odmietnuť aj v zmysle § 413 ods. 1 písm. e) CSP.

27. Podporne súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/98/2011 zo dňa 11.08.2011, v ktorom dovolací súd uviedol, že „obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový

stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).“

28. Pokiaľ ide o názor žalovaného, že prihliadnuc na vyjadrenia a právne argumenty zástupcu žalobcu, je dôvod na postup súdu podľa § 89 ods. 2 CSP (nepripustenie zastúpenia splnomocneným zástupcom žalobcu z dôvodu, že zástupca zjavne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie), súd sa s ním nestotožnil. Splnomocnený zástupca je občianskym združením, ktorého cieľom činnosti je o.i. aj ochrana práv spotrebiteľov, pričom v tu prejednávanvej veci išlo o spotrebiteľský spor. Len zo skutočnosti, že žalobca v zastúpení splnomocneným zástupcom bol v konaní neúspešný, nemožno usudzovať na zjavnú nespôsobilosť zástupcu žalobcu v konaní ho zastupovať. Súd dodáva, že uvedenú námietku zo strany žalovaného nemožno považovať za návrh, o ktorom by bolo potrebné rozhodovať, pretože otázka prípustnosti zastúpenia je otázkou iba vo vzťahu medzi žalobcom, jeho zástupcom a súdom, a nie aj žalovaným.

29. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

32. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

33. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku II. rozsudku. O výške náhrady trov konania žalovaného bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Civilné sporové konanie je v zásade spojené so zásadou zodpovednosti strany sporu za výsledok konania, ktorá je vyjadrená aj v ustanovení § 255 CSP. Aj v prípade plného úspechu niektorej zo strán však musí súd skúmať, či nie sú dané dôvody na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Ustanovenie § 257 CSP upravuje moderačné právo súdu, ktoré umožňuje súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznať úspešnej strane nárok na náhradu trov konania celkom alebo sčasti. Uplatnenie tohto ustanovenia je možné len z výnimočných dôvodov, ktorá výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu, pričom ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP však v konaní žalobcom neboli tvrdené a súd ich sám nezistil. Takýmto dôvodom nemôže byť skutočnosť, že na strane neúspešného v konaní ide o spotrebiteľa, alebo že žaloba bola odmietnutá ako oneskorene podaná a zjavne nedôvodná. Súd po posúdení všetkých okolností konkrétnej veci (na jednej strane išlo o spotrebiteľskú vec a žaloba bola odmietnutá ako oneskorene podaná a zjavne nedôvodná, na druhej strane žalobca bol v konaní zastúpený združením na ochranu spotrebiteľa a na žalobe v tomto konaní trval aj po vyslovení predbežného právneho názoru súdu pred otvorením pojednávania), dospel k záveru, že tu nie sú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by bolo potrebné žalovanému náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 357 písm. c), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.